MONIKA BULANDA

MULTICITY

Var

-Komet

Olabilecek olgular olamayacak olgulara karışıyordu.

İnsanların insanlara benzediği yolda alınlarında taşıdıkları ışıkla madenlere inen işçiler gibi cevabı bulunmaz soruların, içlerini burkan soruların cevherini arayan huzursuz ruhlar, (bulamayacaklarını bildikleri halde) o bulunmaz mücevher kuyusunun içinde uçuşuyorlar. İşte bazı o acayip insanlar, yani arayıcılar. Mucizevi iç coşkusu kaynağını arayanlar.

Dünyanın neresinde, hangi coğrafyasında olursa olsun, hep başka bir yerde, başka dünyalarda, uzaklarda arıyorlardı kendilerini. Bu arayışın uzaklıkları yatay veya dikeyde; bazen iç derinliklere doğru bir yolculuk veya coğrafik uzaklıklara doğru sonu gelmez bir savruluş olabiliyordu.

Tıpkı Stefan Zweig'in "Demonla Muharebe" denemelerinde anlattığı gibi. Yaratıcı bir vaveyla gibi. En önde mitolojik atlar daha sonra ulaşılmaz ezgi. Coşkuyla kanatlanan melez tabiat. Ve bir çelenk: MONİKA.

Olacak şey değil. Sen kalk çocuk sayılacak yaşta gönlünde bu "ulvi tahassürü" duy. İslav kederinle. Polonya gibi Avrupa'nın sanat ve kültür dünyasını yeşerten ülkelerden birisinde sanat yapmaya başla, müzik ve resim, sonra Çince öğren ve kalk tek başına Çin'de yaşamaya başla. Peşinden Malezya, çok başka bir kültür. Ve nihayet 5 senedir Türkiye ve Türkçe. Bu zor dili kısa zamanda çok iyi öğren. Özgün müzik yaratıları ve yine yoğun resim çalışmaları...

Bir yönü ile tamamen Nietzsche'nin "Trajedinin Doğuşu" nda söylediği büyük coşku; yani Dionysos tarafını müzikle dinginleştirip, Apollo tarafıyla disiplin içinde büyük plastik yaratıları gerçekleştir. Bütün yalnızlığına ve engellemelere karşın müthiş bir enerji ve çalışma temposu ile bu çilekeş dünyamızı anlayıp ona bir anlam katmaya; hatta onu sarsmaya çalış!

Olmak'ı şiirleştiriyor bu güzel kadın. Hiç bir engele aldırmadan kendini VAR ediyor; bizi de. Dünyanın en zor ve acayip bir kentinde. Cesaretli ve VAR.

Exists

What may have happened mixed in with what could not have happened.

Restless souls seeking the kernel of unanswerable, soul-shattering questions (though they knew they would not be able to find it), just like miners going down into mines with headlights, on a path where people are similar to each other, are fluttering in that elusive well of jewels. These are some strange people, that is, the seekers. Searching for the source of a miraculous inner passion.

Whereever they may be in the world, they were looking for themselves, always elsewhere, in other worlds, afar. This quest could be horizontal or vertical in terms of distance; at times a journey into internal depths and at other times an endless swing towards a geographical displacement.

Just like what Stefan Zweig told in "The Struggle with the Demon". Like a creative wail. Mythological horses at the forefront and then an evanescent melody. A hybrid nature flapping its wings passionately. And then a garland: MONIKA.

This is unbelievable. She felt this "divine longing", harbored a Slavic melancholy at such an early age. Started making art in Poland, a county with a flourishing arts and culture scene in Europe; learned music, painting and even Chinese, and then moved to China and started living here on her own. This was followed by Malaysia, a totally different culture. And finally Turkey and Turkish, for the last five years. She mastered this difficult language in a short amount of time. Original musical creations and intensive painting works continued...

This is partly about the great passion Nietzsche talks about in "Birth of Tragedy"; she soothed her Dionysian side with music and gave birth to great plastic creations with the discipline of her Apollonian side. She endeavored to understand our suffering world, to give meaning to it and even to shake it, with her incredible energy and pace of work, despite her solitude and all the obstacles she faced.

This beautiful woman is poeticizing 'Being'. She EXISTS and makes us exist, disregarding all obstacles. In the most challenging and bizarre city of the world. She is courageous and she EXISTS.

Monika Bulanda Resimleri Üzerine Çağrışımsal Bir Deneme

-Şeref Erol

Bir yüzeyi Kaplamak: Daha küçük yüzeylerin tekrar etmesi, tekrar eden yüzeylerin birimleşmesi, birimleşen her bir küçük yüzeyin ana yüzeyi birimlemesi, oluşan birimsel modüllerin (parça) grid (ızgara) yapıyla yüzeyi katetmesi...

Yüzeyi bir doku olarak kaplayan bu grid yayılım, aynı zamanda benzerlerin tekrar etmesiyle oluşan ritmik bir yapı olarak zamanı da katedendir.

Ancak, bu grid yapı homojen bir dağılıma sahip değildir: Kontur çizgilerinin değer ve açısal farklılıkları, modüler yüzeylerin ölçü farklılıkları, birim yüzeylerini dolduran renklerin tonal farklılıkları vs. gibi etkenlerden dolayı modüllerin oluşturduğu gridler yüzeyi birimlerken farklı dizilimler meydana getirirler.

Dizilimler belli bir mantık bağıntısallığı ile bir araya gelerek rastgele olmayan yoğunluklar oluştururlar. Meydana gelen her bir yoğunluk bir kent temsilinin birimleri olan binaların temsillerini meydana getirir. Böylece, birim olan binaların tekrarları da bir kentin belli bir parçasını temsil ederek yüzeyi doldurmaktadır.

Bütün yüzeyi birimleyen parça yüzeylerin sadece binaları değil tüm yüzeyi birimlerle oluşturması, diğer bir deyişle boşluğun dahi aynı birimlerden oluşuyor olması ya da boşluğun olmaması, tüm evrenin aynı doğaya sahip moleküllere çözümlenmesidir.

Birimler bir yayılımla mı katettikleri yüzeyi oluştururlar (tümevarımsal) ya da zaten mevcut olan yüzeyin ölçeklendirilmesiyle mi birimler yüzeyin içinde oluşurlar (tümdengelimsel)? Sanki tümevarımsal oluşturdukları bir bütünsel eksikli yapı parçasının tamlı yapısına bir iç yazılım, bir genetik kod olarak sahip gibiler. Diğer deyişle, tümevarımsal yayılımlarının ereği tümdengelimsel bir kod olarak onların içlerinde zorunluluklarını oluşturmaktalar.

Dikkatli bakıldığında birimlerin kimilerinde bir yansıma gibi başka bütünlerin temsilleri görülebilmektedir. Ancak bu yansımaların kaynağı neresidir? Nereden bu modüllere çarpmaktalar? Sanki uzayını kaybetmiş, geçmiş bir kent belleği şimdi ve burada olan yani uzayı olan birimli modüllerin içine birer hayalet olarak sirayet etmektedir. Bu hayaletimsi yansımalar tüm bu birimlerin içinde en başından beri orada olan, onların (birimsel modüllerin) zorunluluklarını (doğalarını) veren ruhları gibilerdir. Diğer deyişle, yansımaların gövdeleri zaten yansıdıkları yüzeylerin kendilerini oluşturanlardır; bir çeşit genetik kod (yazılım) aktarımı gibi. Zamanın katedilmesi ve mekanın katedilmesi ancak böyle mümkündür, gibi.

An Associative Essay on Paintings by Monika Bulanda

Covering a surface: Repetition of smaller surfaces, unitization of repeating surfaces, unitization of the main surface by each unitized smaller surface, traversal of the surface by the formation of unitized modules (parts) on a grid structure...

This grid structure covering the surface as texture also traverses time as a rhythmic structure formed by the repetition of similars.

However, this grid structure does not have a homogeneous distribution: Due to various factors such as differences in contour line values and angles, differences in dimensions of modular surfaces and tonal differences of colors filling up the unit surfaces, grids formed by modules make up different arrays while unitizing the surface.

Arrays come together with a certain logical connectivity to produce non-random densities. Each produced density make up the representation of buildings which are the units of the representation of a city. Therefore, the repetitions of buildings which are units in themselves represent a certain part of the city while filling up the surface.

Partial surfaces unitizing the entire surface form not only the buildings but also the entire surface with units. In others words, the fact that even spaces are formed out of the same units, or the lack of space, is a deconstruction of the entire universe through molecules of the same nature.

Do units form the surface they traverse by distribution (induction) or are units formed within the surface by a scaling of the preexisting surface (deduction)? It is as if they possess the internal software or genetic code for the full structure of the integrated partial structural element they form by induction. In other words, the nature of inductive distributions incorporate their requirements within themselves as a deductive code.

When inspected carefully, representation of other unities can be observed in some of the units similar to reflections. However, what is the source of these reflections? Where do they collide with these modules? It is as if they have lost their space and now diffuse into unitized modules which make up the space of a past urban memory, here and now, as ghosts. These ghost-like reflections are akin to spirits of all these units, preexisting there from the very beginning and providing their (unitized modules) requirements (natures). In other words, the bodies of the reflections are those very bodies which make up the surfaces they are reflected on, similar to a a kind of genetic code (software). As if traversal of time and space is only possible in this way.

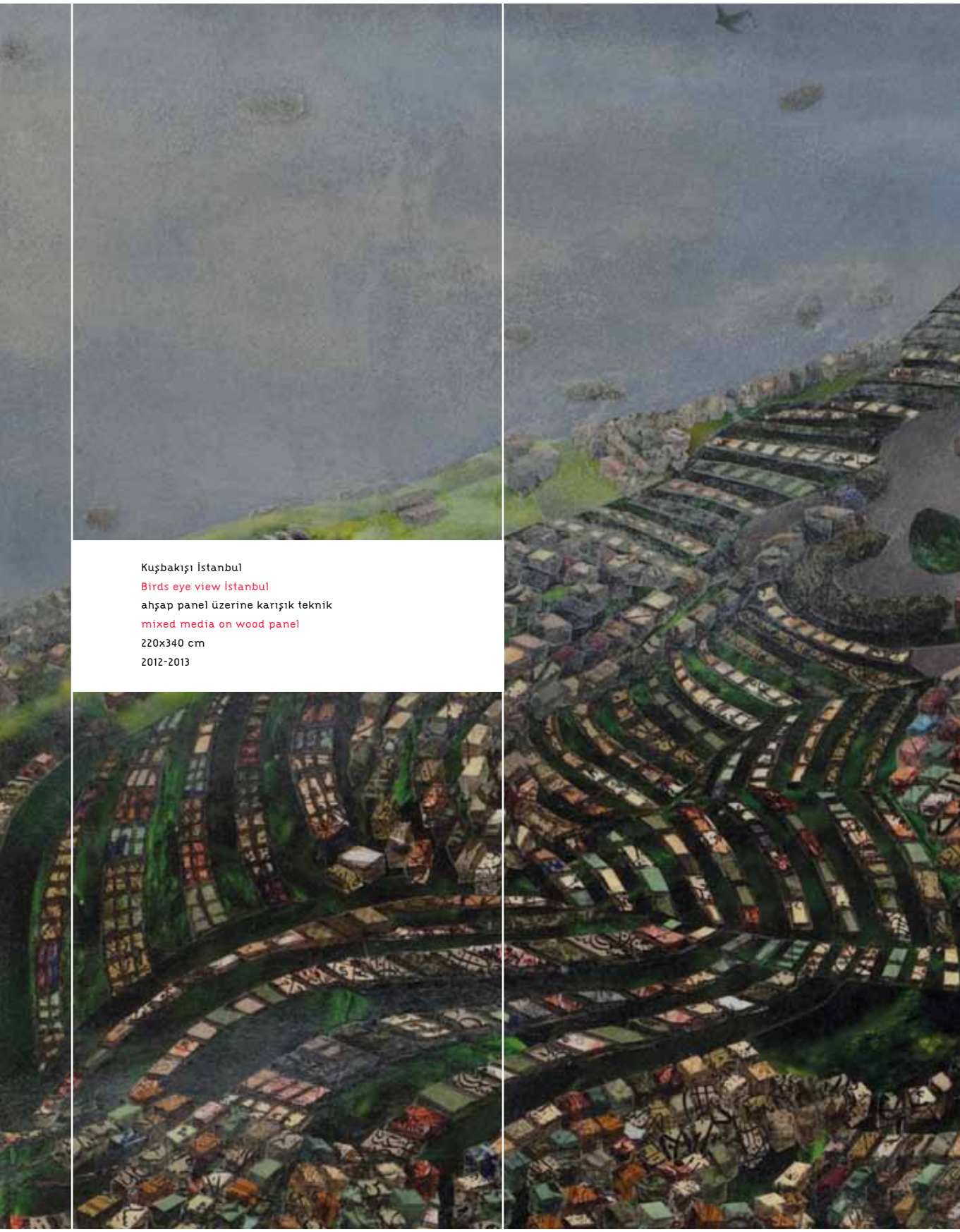

Kuşbakışı İstanbul
Birds eye view İstanbul
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
220x340 cm
2012-2013

Multi New York
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
85x170 cm
2012

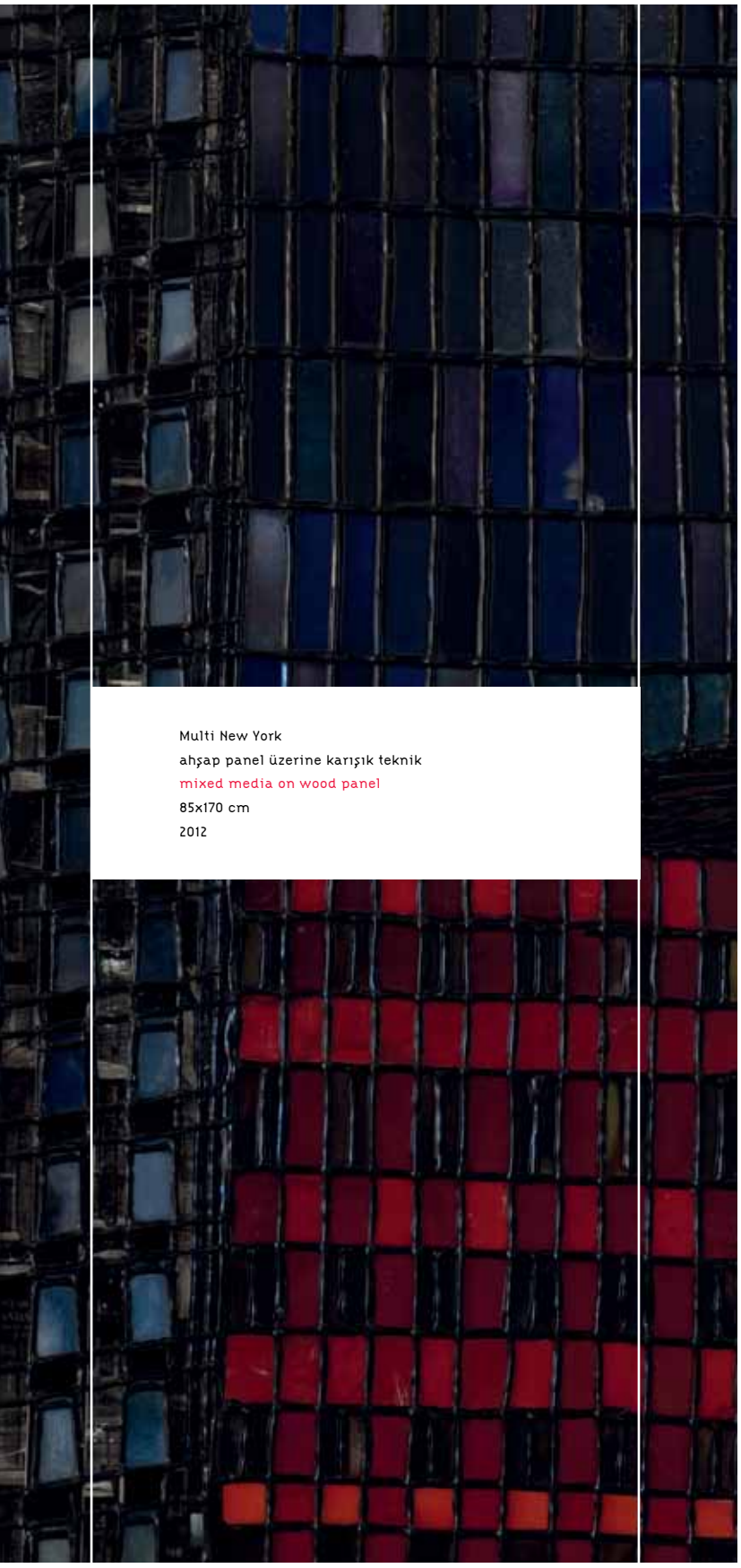

Multi New York
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
85x170 cm
2012

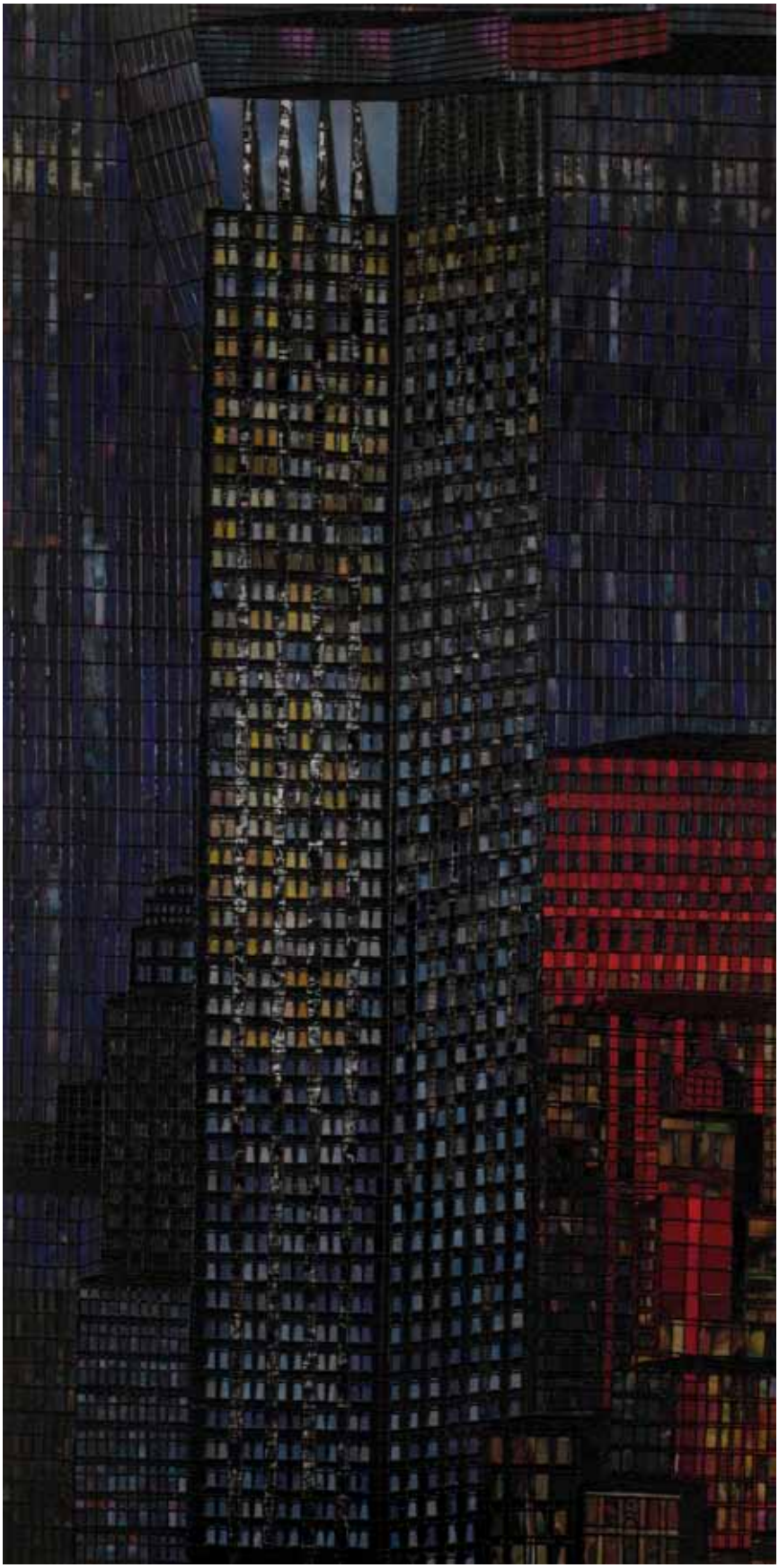

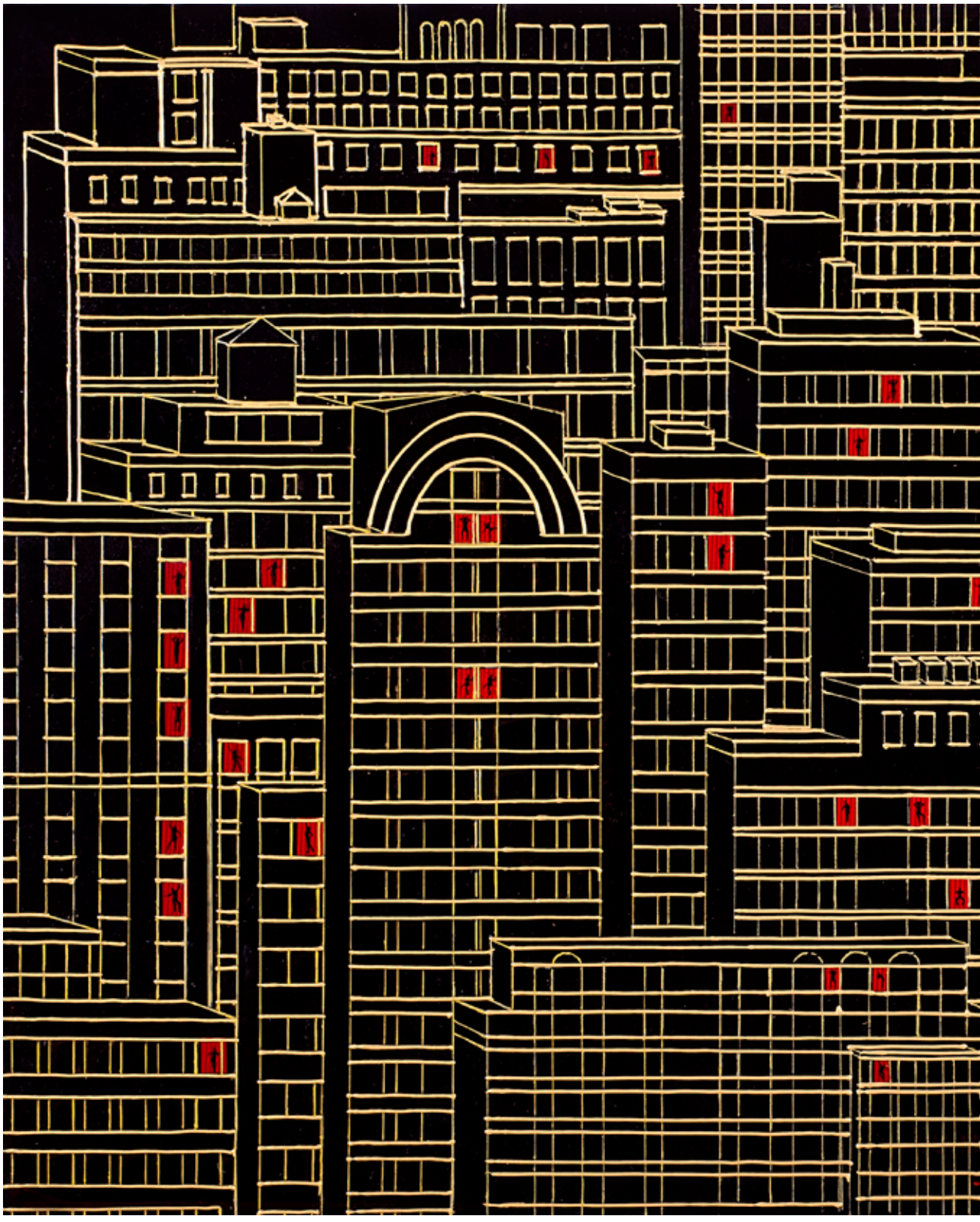

Multi Dans Multi Dance
video-pllexiglass üzerine akrilik / video-acrylic on plexiglass
54x87.5 cm, 2013

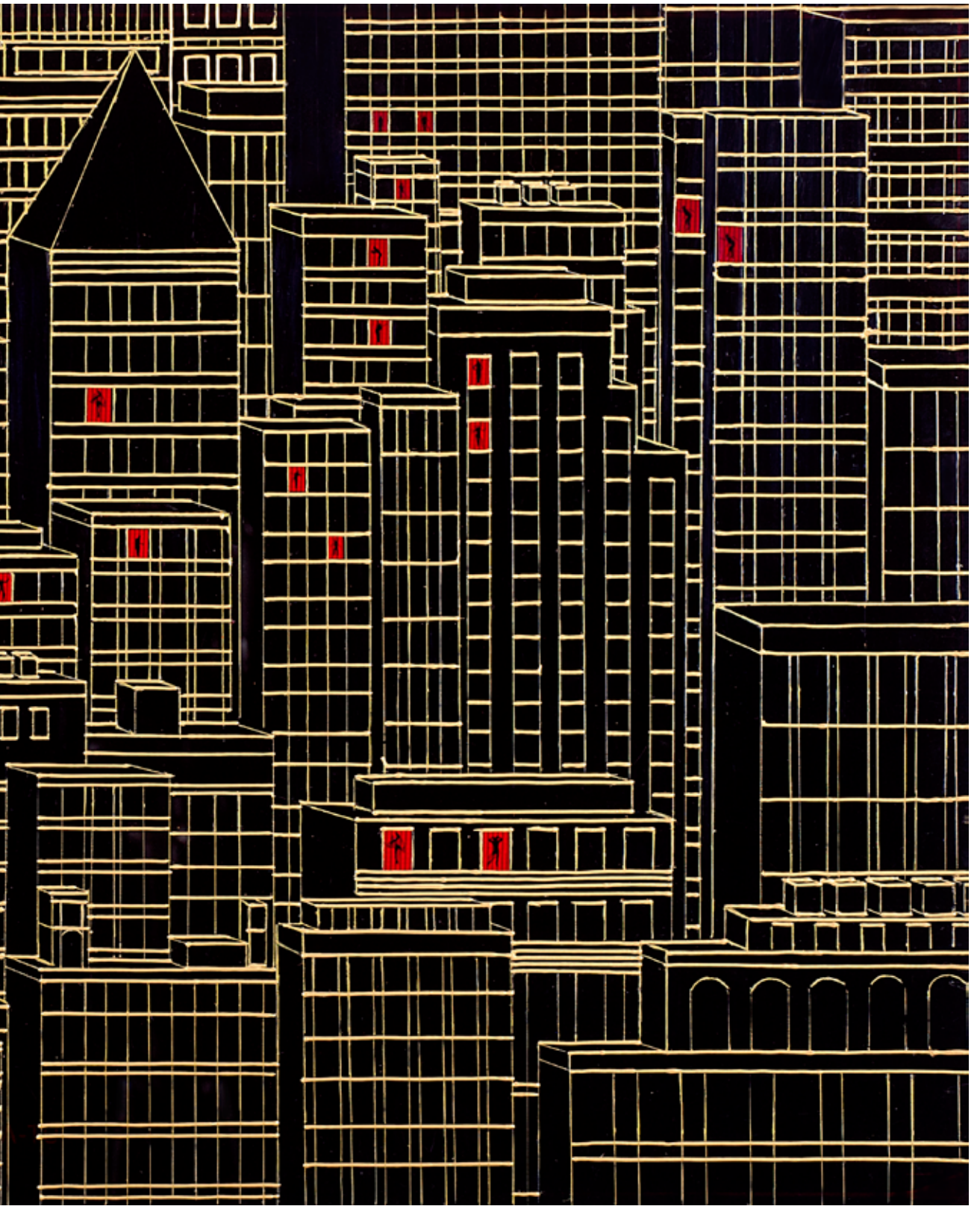

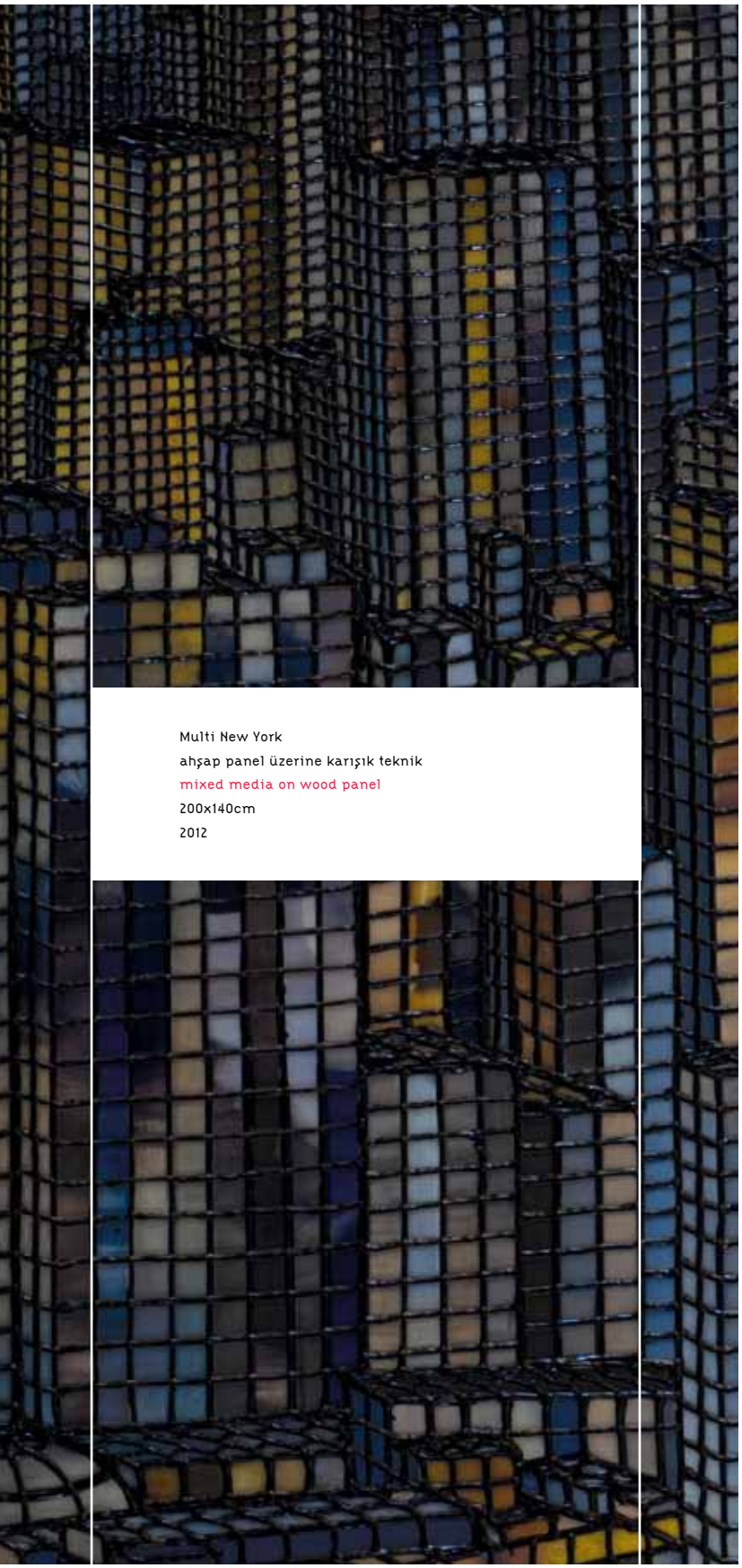

Multi New York
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
200x140cm
2012

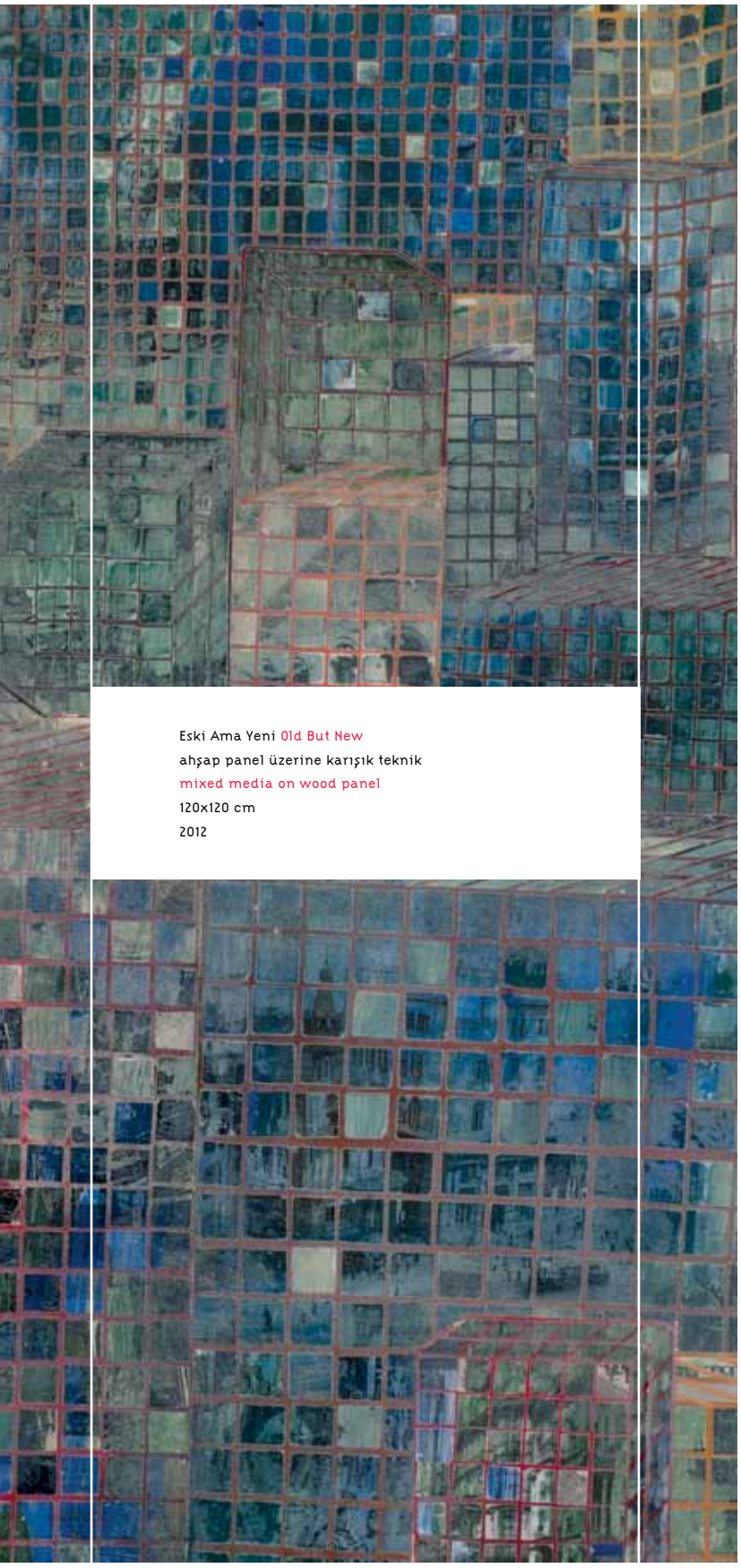

Eski Ama Yeni Old But New
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
120x120 cm
2012

Multi İstanbul
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
120x120 cm
2012

Multi New York
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
120x160 cm
2013

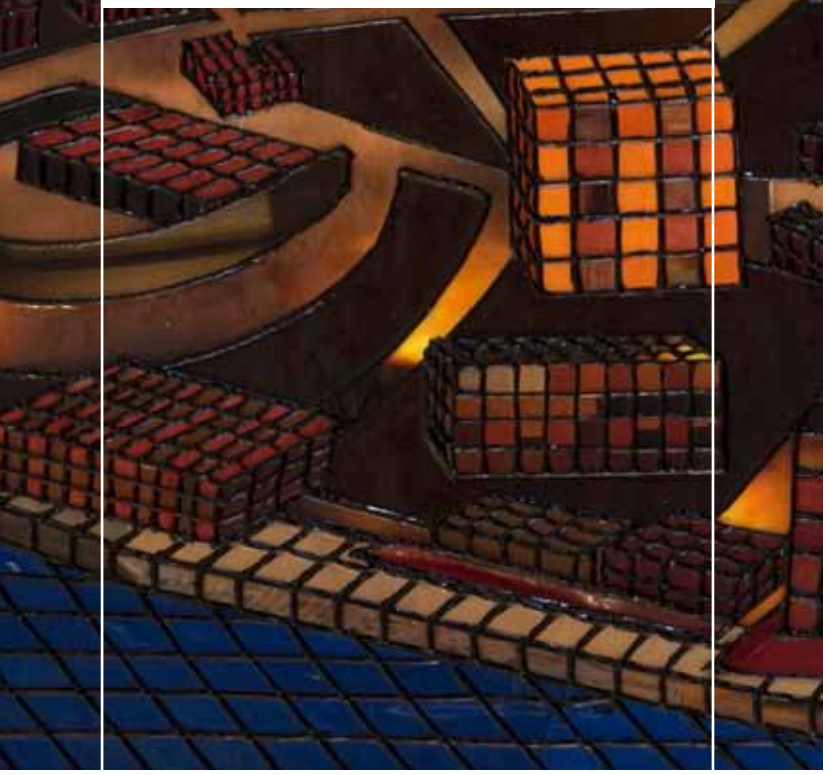

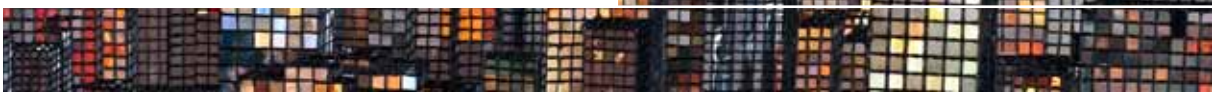

Multi New York
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
150x220 cm
2012

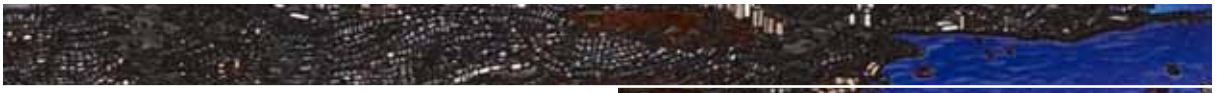

İstanbul'a Farklı Bakış In one hand İstanbul
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
168x218 cm
2011

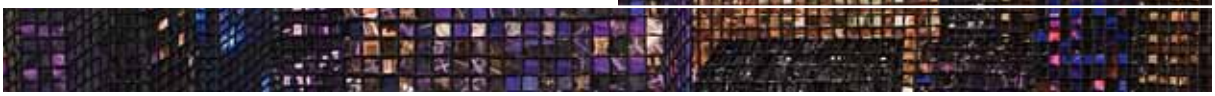

Multi New York
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
140x200 cm
2011

New York
tuval üzerine karışık teknik-diptik
mixed media on canvas-diptych
100x200 cm
2011

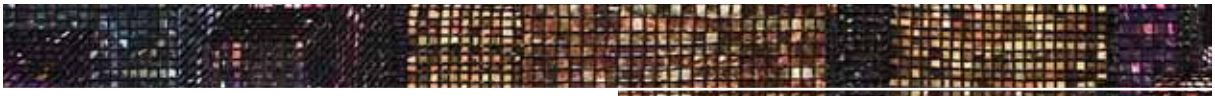

New York-I
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
140x200 cm
2011

İstanbul Serisi
The series of İstanbul
ahşap panel üzerine karışık teknik
mixed media on wood panel
140x200 cm
2011

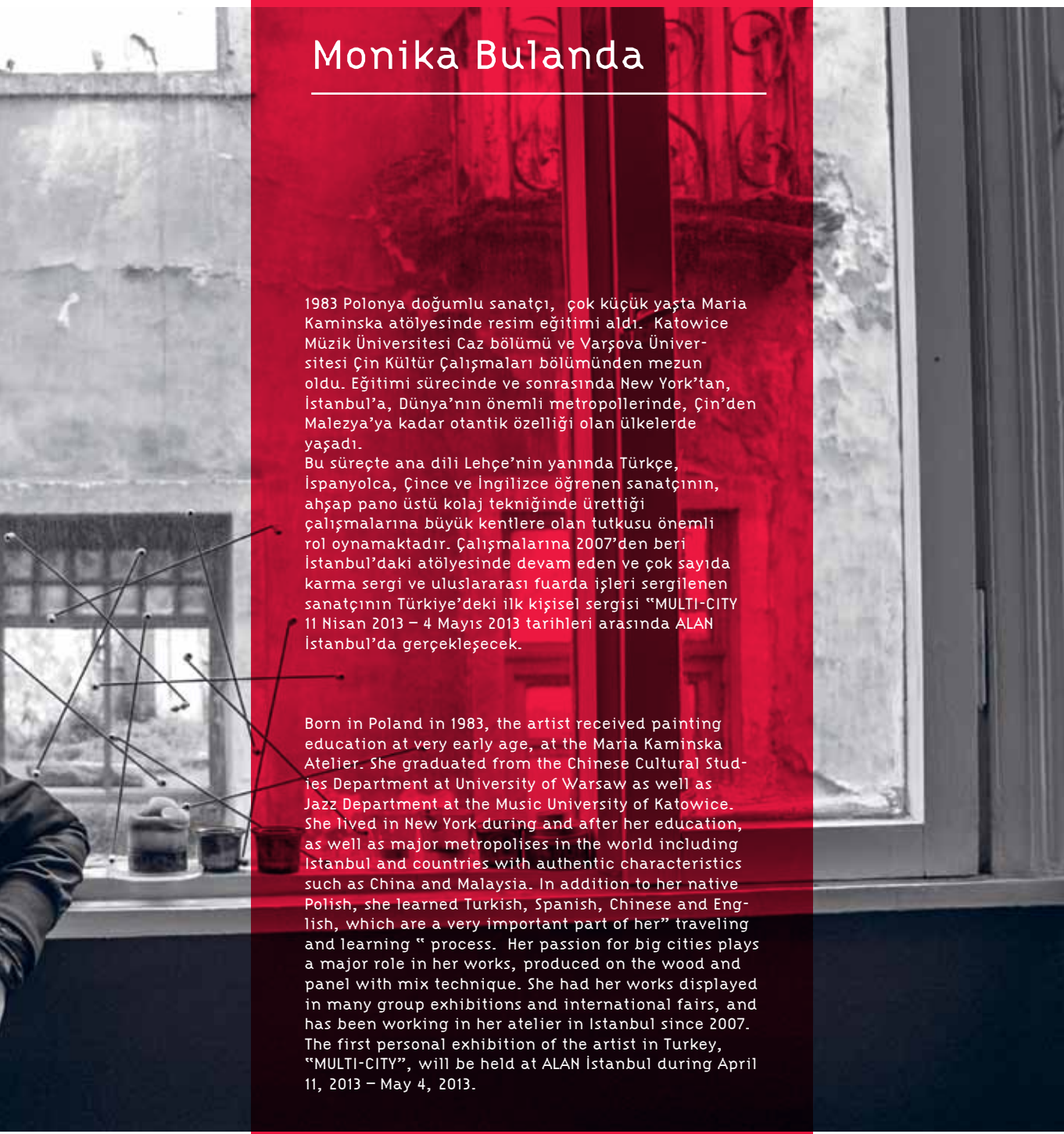

Monika Bulanda

1983 Polonya doğumlu sanatçı, çok küçük yaşta Maria Kaminska atölyesinde resim eğitimi aldı. Katowice Müzik Üniversitesi Caz bölümü ve Varşova Üniversitesi Çin Kültür Çalışmaları bölümünden mezun oldu. Eğitimi sürecinde ve sonrasında New York'tan, İstanbul'a, Dünya'nın önemli metropollerinde, Çin'den Malezya'ya kadar otantik özelliği olan ülkelerde yaşadı.
Bu süreçte ana dili Lehçe'nin yanında Türkçe, İspanyolca, Çince ve İngilizce öğrenen sanatçının, ahşap pano üstü kolaj tekniğinde ürettiği çalışmalarına büyük kentlere olan tutkusu önemli rol oynamaktadır. Çalışmalarına 2007'den beri İstanbul'daki atölyesinde devam eden ve çok sayıda karma sergi ve uluslararası fuarda işleri sergilenen sanatçının Türkiye'deki ilk kişisel sergisi "MULTI-CITY 11 Nisan 2013 – 4 Mayıs 2013 tarihleri arasında ALAN İstanbul'da gerçekleşecek.

Born in Poland in 1983, the artist received painting education at very early age, at the Maria Kaminska Atelier. She graduated from the Chinese Cultural Studies Department at University of Warsaw as well as Jazz Department at the Music University of Katowice. She lived in New York during and after her education, as well as major metropolises in the world including Istanbul and countries with authentic characteristics such as China and Malaysia. In addition to her native Polish, she learned Turkish, Spanish, Chinese and English, which are a very important part of her" traveling and learning " process. Her passion for big cities plays a major role in her works, produced on the wood and panel with mix technique. She had her works displayed in many group exhibitions and international fairs, and has been working in her atelier in Istanbul since 2007. The first personal exhibition of the artist in Turkey, "MULTI-CITY", will be held at ALAN İstanbul during April 11, 2013 – May 4, 2013.